

Sygn. akt IX U 762/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania U. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania U. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 maja 2019r. Znak (...)

1. oddała odwołanie,
2. odstępuje od obciążania odwołującej kosztami zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 762/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 8.5.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił U. B. (B.) wznowienia postępowania w sprawie, gdyż skarga została wniesiona (...) tj. po ustawowym terminie i ubezpieczona nie zwróciła się z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia skargi.

Ponadto ubezpieczona nie znajduje się w grupie osób, których dotyczy wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6.3.2019r. sygn. akt P 20/16.

Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji i wniosła o jej zmianę i przyjęcie skargi do rozpatrzenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak dotychczas.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona urodziła się (...)

Od(...), na mocy decyzji z 21.3.2014r., ubezpieczona nabyła uprawnienia do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego przyznanej na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS.

Wysokość tej emerytury została ustalona na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej.

Ubezpieczona 25.4.2014r. wycofała wniosek o prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego.

Decyzją z 30.4.2014r. organ rentowy z urzędu przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury, której wysokość ustalił w myśl art. 25 ust1 ustawy emerytalnej- bez potrącania jakichkolwiek świadczeń.

W dniu (...) ubezpieczona złożyła skargę o wznowienie postępowania powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6.3.2019r. sygn. akt P 20/16.

W związku ze złożoną skargą organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczona 22.5.2019r. złożyła wniosek o przywrócenie terminu, który decyzją z 4.6.2019r. został załatwiony odmownie.

(dowód: akta emerytalne ubezpieczonej)

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6.3.2019 r. sygn.. akt P 20/16 (Dz. U. 2019.539.):

„Art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39), w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r., w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Przepis ten brzmiał: „przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, dla osoby, która miała ustalone prawo do emerytury częściowej na podstawie art. 26b, nie uwzględnia się kwot zwiększeń składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego określonego w art. 173-175, uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25a, przeprowadzonej w celu obliczenia emerytury częściowej”.

Ocena konstytucyjności art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z FUS mogła być dokonana przez Trybunał jedynie w takim zakresie, jaki został określony w pytaniu prawnym oraz w odniesieniu do sformułowanych tam zarzutów niekonstytucyjności.

To znaczy, że przedmiotem oceny Trybunału był wyłącznie sam fakt posłużenia się przez ustawodawcę mechanizmem potrącenia w odniesieniu do konkretnej grupy osób ubezpieczonych, tj. w odniesieniu do kobiet urodzonych w 1953 r., które nabyły prawo do wcześniejszej emerytury przed 1 stycznia 2013 r.

Tylko w tym konkretnym zakresie Trybunał dokonał kontroli konstytucyjności art. 25 ust. 1b ustawy o FUS. W tym bowiem ujęciu została zakwestionowana konstytucyjność art. 25 ust. 1b ustawy o FUS, po postawieniu zarzutów niezgodności tego przepisu z art. 2, art. 67 ust. 1 i art. 32 ust. 1 Konstytucji. Poza zakresem zaskarżenia, a przez to

także poza zakresem kontroli Trybunału, znalazła się natomiast ocena tego, w jaki sposób ustawodawca ukształtował sam mechanizm potrącenia przewidziany w art. 25 ust. 1b ustawy o FUS.

Zatem Trybunał stwierdzając niekonstytucyjność zaskarżonego przepisu art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych orzekł jedynie w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy kobiet urodzonych w 1953 r., które przed dniem 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 ustawy o FUS.

Skutkiem więc wyroku TK z 6.3.2019 r. sygn.. akt P 20/16 jest prawo wznowienia postępowania z mocy art. 190 ust. 4 Konstytucji dla wszystkich kobiet objętych zakresem orzeczenia Trybunału.

Trybunał nie zakwestionował możliwości stosowania określonego w art. 25 ust. 1b ustawy mechanizmu potrącenia w stosunku do pozostałych osób, a wskazać należy, że istnieje domniemanie konstytucyjności przepisu art. 25 ust. 1b ustawy w zakresie, w jakim Trybunał nie orzekł o jego niekonstytucyjności.

Zatem, ma rację organ rentowy, że wyrok TK z 6.3.2019 r. nie dotyczy ubezpieczonej jako kobiety co prawda urodzonej w 1953 roku, jednak nie uprawnionej do emerytury wcześniejszej przed 1.1.2013r. na mocy przepisów art. 46 ustawy emerytalnej, a uprawnionej do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, której wysokość została ustalona bez dokonywania jakichkolwiek potrąceń, a tym samym w obecnym stanie prawnym brak jest podstaw do wznowienia postępowania w jej przypadku.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc w pkt. 1 wyroku oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Ubezpieczona odwołała się do tut. Sądu, gdyż była w pełni przekonana o zasadności swojego roszczenia i jako kobieta z rocznika 1953, miała podstawy, by uważać, że jej dotyczy przedmiotowy wyrok Trybunału Konstytucyjnego oraz, że jej emerytura jest wypłacana w zaniżonej wysokości.

Dlatego Sąd w pkt. 2 wyroku na mocy art. 102 kpc odstąpił od obciążania odwołującej kosztami zastępstwa procesowego.

Sędzia